

Det er jo klart, at nogle af de diskussioner, vi har om effekterne, bliver lidt hæmmede af, at lovgivningen faktisk ikke er vedtaget for nærværende. Det er også derfor, det er væsentligt, at Folketinget gør sig principielle overvejelser over, hvordan mulighederne skal være, for det er jo vigtigt, at det ikke kun er på vegne af rektorer, bestyrelser og lign., at lovgivningen bliver gennemført.

Når det gælder spørgsmålet om monopol eller ikkemonopol for Danmarks Pædagogiske Universitet, er det jo svært at gøre andet end at sige, hvad intentionen er, og hvad målet er, og hvis man ikke tager det for pålydende, må det være et spørgsmål om tilliden parterne imellem. Men det er nu engang sådan, at der ikke er nogen grund til, at de nuværende miljøer, som har etableret sig mere eller mindre selvstændigt – nogle af dem efter beslutning herfra, nogle af dem efter ministeriets og den tidligere ministers beslutning – skal have lov til at monopolisere, fordi de nu engang kom først. Så vidt som jeg kender Venstres generelle politik, mener man, at konkurrence har visse positive effekter for niveauet og kvaliteten af de ting, man foretager sig, og at det derfor er væsentligt ikke at monopolisere, hverken i det nye pædagogiske universitet eller i de eksisterende miljøer.

Jeg ser meget frem til høringen, og jeg tror, den vil kunne bidrage med kvalificerede bidrag, også fra selve sektoren, til lovforslagene. Jeg tror også, den vil give mulighed for, at vi kan få en drøftelse af, hvilke ændringer i lovforslagene der måtte være tjenlige for at virkeliggøre den vision, som er intentionen med lovforslagene. Jeg tror også, det under alle omstændigheder er vigtigt, at Folketinget og ministeren er meget opmærksomme og ikke kun via en formel evaluering over en årrække, men også løbende, følger med i, hvordan lovgivningen – hvis den bliver vedtaget i enten den nuværende eller en ændret form – egentlig bliver brugt af institutionerne.

Det er et faktum, at pædagog- og lærerseminarierne er meget i fokus, og en af grundene er jo, at ministeriet har gjort et – synes jeg – meget konstruktivt arbejde for at finde ud af, hvad der er vigtigt, og hvad der er afgørende for de institutioner, som skal arbejde videre med det her. En anden grund er, at lærer- og pædagogseminarier er den tungeste del af institutionerne på MVU-området, både rent antalsmæssigt og med hensyn til antallet af studerende.

Angående spørgsmålet om de uddannelser, som i dag er forskningsbaserede – så kan man diskutere, hvilke uddannelser der er det, og om de alle sammen kan anerkendes som værende det – er det klart, at der i dette forslag ikke ligger et forsøg på at devaluere uddannelser, som i dag menes at være forskningsbaserede. Tværtimod ligger der i forslaget et forsøg på at opgradere uddannelser, som i dag ikke er forskningsbaserede, ved at gøre dem udviklingsbaserede og forskningstilknyttede i respekt for, at det er professionsorienterede og erhvervsrettede uddannelser med vekslen mellem praktik og teori.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Monopol eller ikke monopol – det er da i hvert fald sådan, at man reserverer nogle af udviklingsmidlerne til at skulle bruges på DPU, i hvert fald i den første periode.

Jeg kan altså ikke se fornuften i det, når der nu er en lang række pædagogiske miljøer rundt omkring, der løfter nogle opgaver, som jeg tror de kan løfte langt bedre, fordi det er store miljøer. Hvis vi f.eks. tager sådan noget som naturvidenskabelig fagdidaktik, tror jeg, det er håbløst at forestille sig, at man uden ganske betydelige midler kan udvikle det samme på Danmarks Pædagogiske Universitet, som man f.eks. har i Århus, hvor miljøet er til stede i forvejen, og det sammen gør sig altså også gældende på voksenuddannelsesområdet. I Aalborg og på RUC har de allerede de ting, og hvorfor skal man så bruge penge, og hvorfor skal man reservere midler, og hvorfor skal de forskellige institutioner med forskningstilknytning absolut bruge deres penge på noget nyt, når man ikke ved, om det er godt eller skidt?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Som det vil være fru Hanne Severinsen bekendt, er der faktisk to forskellige universitære indsatser, når det gælder om at styrke naturvidenskabsdidaktikken. Der er dels den i Århus og dels det fælles universitære projekt. Og dermed er også sagt, at universiteterne ikke forlods har foretaget en fokusering på de enkelte didaktiske indsatser.

Noget, som jeg i denne proces og i løbet af de sidste 2 år har glædet mig over, er universiteternes meget store interesse for at opgradere og øge fokuseringen på den pædagogiske forsk-